

[Udenrigsministeren]

øge u-landsbistanden, ud fra erfaringer siger, at afsmittningen ligger der bare ikke.

Margrete Auken (SF):

Det er klart, at det er nogle farlige diskussioner, fordi man meget let kommer op i et toneleje, hvor den ene eller den anden kan beskyldes hinanden for græsselige ting. Jeg vil lige sige til ministerens oplysning, at der er forskel på at bruge ordet »moral« og ordet »moralisere«. »Moralisere« er dér, hvor man går holdninger efter, og »moral« er det, der retter sig mod handlinger, som bliver udført. Altså moral er ikke noget, man taler, det er noget, man gør.

Jeg moraliserede muligvis over holdninger her – jeg tror det nu egentlig ikke. Jeg sagde, at andre havde gjort det, og at ministeren selv havde gjort det i retning af, hvor svært det er at få andre med til et resultat – og nu kommer jeg til det – som virkelig er sølle. Ja men det er da rigtigt. Det er imponerende i sammenligning med, hvad de andre laver, men det er – det vil jeg egentlig godt have ministeren til at sige – ingen verdens ting i forhold til, hvad der er brug for. O.k., det er vores forslag om olieskat måske heller ikke, men det er en af de veje, man kan gå, hvis vi skal komme op i nærheden af de mål, f. eks. Brandrapporten taler om.

Den udviklingsstrategi, Danmark følger, er alt for langsom og sej i forhold til det, der skal ske, altså her løber udviklingen vitterlig hurtigere end det, som jeg ikke bestrider at udenrigsministeren gør strålende i de internationale forsamlinger for at drive den fælles holdning frem. Der skal nogle andre og mere radikale tiltag til, og jeg tror, at det er meget folkeligt, at man begynder at kalde en spade for en spade i stedet for at kalde 0,73 pct. for imponerende. Folk kan godt se, at det er ganske andre ting, der skal til, og jeg tror egentlig også, at der er udbredt vilje dertil, hvis man kan se, at det nytter noget. Det er derfor, det er vigtigt, at vi fremsætter forslag, som nytter noget. Vi mener altså stadig væk, at der går ingen skår af os ved, at vi eventuelt måtte være de eneste. Det må jo blive de andres sag i den sammenhæng.

Riishøj (SF):

Jeg opfatter fru Janne Normanns udtalelse sådan, at de radikale støtter forslaget, og at

indvendingerne med cigarkasser mere er tekniske ting. Sådan har jeg opfattet det. Man går ind for det her princip, på trods af at man vil stille nogle supplerende spørgsmål. Sådan opfatter jeg det.

Hr. Arne Melchior blev jo lidt vred over, at jeg sagde det dér med at have råd til det. Det bygger nærmest på, at man siger nej til det. Jeg mener, at de der forbehold med at smitte af osv. dækker over, at man ikke vil afgive noget af den rigdom, man har i den her form, og man har jo ikke fremsat forslag om at forøge den øvrige udviklingshjælp, så man mener åbenbart ikke, at der er behov for en forøgelse ud over det, det giver. Jeg synes nok, det giver grobund for påstanden om, at vi ikke har råd til det, når man ikke vil forøge hjælpen ud over de beskedne rammer, der er i dag. Men det kan selvfølgelig være, jeg ved det ikke, at jeg lægger for meget i det ord.

Udenrigsministeren blev lidt chokeret over, at jeg sagde, at jeg var chokeret – for at bruge et ordspil. Det er jeg nu stadig væk, og jeg brugte eksemplet, at ekstra rustningsudgifter, sanktionspolitik og ekstraudgifter til F-16 fly glider let og ubesværet ned. Der kommer nogle protester fra os i venstre side af salen, men det glider ned, det er en ekstra omkostning for den danske befolkning, men det glider let ned. Det her glider bestemt ikke let ned, selv om det sikkert koster mindre, som hr. Kalnæs var inde på det, end ekstraudgifterne til F-16 flyene.

Men så er vi tilbage ved det, hr. Kjeld Olesen snakkede om, virkelighedens verden, og det er nok dér, forskellen er. Jeg synes, det er udmærket, hvis hr. Kjeld Olesen presser på nede i EF for at få dem til bare at komme op på de 0,7 pct., og der er ingen tvivl om, at det er et sejt arbejde at få EF til at acceptere den slags. Men det ændrer slet ikke ved proportionerne. Det ændrer ikke ved, at vi, hvis vi accepterede det her forslag, gik i spidsen og i hvert fald fra udviklingslandenes side ville få ros. Under alle omstændigheder vil en gennemførelse af det her forslag være et fremskridt. Der føres trods alt debatter herom i FN, også blandt ikke-marxistiske økonomer, fordi en hel del borgerlige internationale kredse, Verdensbankens økonomer, socialdemokratiet, Brandt-rapportens tilhængere, også er chokerede over det, der sker på det internationale låne-